

at paahvile Kommunens Beboere; der kan ikke, tror jeg, være nogen Tvivl om, at Forpligtelsen nu paahviler dem, der holde Feste og Vogn, uden Hensyn til om det er en Arbeidsvogn eller en anden Vogn, de have. Det er altsaa en Fritagelse, man indspør her, maaske til Bedste for dem, der helst kunne taale, at man lægger Byrden paa dem. Men jeg skal ikke modsætte mig, hvis man tror det forsvaerligt at gjøre denne Forandring. — Forslaget under Nr. 4 har jeg allerede berørt. Jeg skal kun gjøre den Bemærkning, at jeg tror, det vil blive en stor Feiltagelse og Skuffelse, hvis Nogen skulde nære den Tro, at man ved at vedtage dette Forslag i Stedet for Regjeringsforslaget skulde komme til en Ordning, der navnlig var gunstigere for den kommunale Frihed. Jeg ser ikke rettere end, at da komme Kommunerne ind under Lovens og Reglementernes haarde Tvang, Love og Reglementer, som tilbels ere forarbejdede, og som tilbels ere fremgaaede af en større Magtsfuldommenhed hos Regjeringen; end der vil blive Spørgsmaal om for Fremtiden ved at slutte sig til Regjeringens Forslag.

W. Petersen: Hvad de foreliggende Endringsforslag angaar, da skulde jeg med Hensyn til Udvalgets Endringsforslag under Nr. 1 i Henhold til de af Ministeren anførte Ytringer meget ønske, at Thinget vilde stemme mod dette Endringsforslag; og saa jeg maa med Ministeren antage, at det vil være særdeles ønskeligt, om det i disse Vedtægter, som tilbvisse ville blive meget ivrig studerede af Brandmandskabet, maatte staa klart for Korpsets Medlemmer, dels at de ved Nidkjærhed og Opoffrelse ville faae Præmie, dels at der ved uhyggelige Tilfælde er tilfikkret dem Understøttelse for deres Alderdom. Jeg tror saaledes, det vil være heldigt, at Bestemmelser i saa Henseende findes i Vedtagten. Med Hensyn til Endringsforslaget under Nr. 4 forekommer det mig, at det ærede Udvalg egentlig ikke har naaet, hvad i det Mindste den ærede Ordspører udtalte som ønskeligt ved 1ste Behandling, nemlig at fritage Luxushefte for at kjøre med Sprøiter. Jeg tror, at det vilde være ønskeligt at give en Bestemmelse i den Retning, da det jo dog ikke er Meningen med Luxushefte, at de skulle benyttes til en saadan Brug. Forresten indeholder Udvalgets Forslag en virkelig Forbedring; men jeg skal dog henhille, om det ikke var hensigtsmæssigt at redigere det noget anderledes, saa at den sidste Del af Forslaget kom til at lyde saaledes: „Alle Kjørsler, der finde Sted udenfor Kommunen, skulle præsteres ved leide Feste“. Paa den Maade ville da Luxushefte i alt Fald blive frie for den Slags Kjørsel. — For mig er naturligvis Mindretallets Forslag under Nr. 9 det vigtigste, og efter mine Ytringer under 1ste Behandling ville de Herrer let forstaa, at jeg af al Kraft støtter dette Forslag. Det forekommer mig ogsaa, at den høitærede Justits-

minister i Dag ikke var slet saa bestemt mod dette Forslag som forrige Gang, idet han yttrede, at dersom en saadan Ordning, som Forslaget tilfigter, maatte blive truffen, vilde han bidrage, hvad han kunde, for at gennemføre den; men han mente rigtignok, at det burde ske ad Frivillighedens Bet, medens jeg anser det for langt heldigere, at det sker gennem en Bestemmelse fra Lovgivningsmagtens Side, saa at der altsaa ikke bliver Tale om private Underhandlinger for at faae de vedkommende Selskaber til at betale. Den høitærede Minister yttrede, at man ikke burde sætte et saadant Apparat i Gang for at skaffe en ganske lille Understøttelse til Kommunernes Brandvæsen; men efter den høitærede Ministers egne Ytringer og Overslag vil denne Understøttelse dog ikke blive saa ganske ringe. Han mente, at Forsikringsbeløbet for Løspore var det Dobbelte mod Beløbet for de faste Eiendommers Forsikringssum, og derfor dette er Tilfældet — jeg for mit Vedkommende har troet, at de to Beløb maatte stilles lige —, saa vil, som sagt, Understøttelsen ingenlunde blive saa ubetydelig, som den høitærede Minister synes at mene. For at jeg skal blive ved de forskjellige Byer, der ere nævnte, skal jeg anføre, at i Selvingør, hvor de faste Eiendomme ere asfurerede for 4 Millioner Rd. og Løspøret altsaa efter Ministerens Antagelse for 8 Millioner Rd., vilde Understøttelsen blive 1200 Rd., og i Stubbekjøbing, hvis faste Eiendomme ere forsikkrede for 500,000 Rd., vilde Bidraget efter den samme Beregning blive 150 Rd. Naar man nu veed — og det er jo oplyst af den ærede Ordspører selv — at hele det Bidrag, som Stubbekjøbing hidtil har udredet til sit Brandvæsen, er 50 Rd. aarlig, saa vil man se, at 150 Rd. just ikke er en saa grumme lille Understøttelse, men at et saadant Beløb netop vil bidrage til, at Byen vil kunne bringe sine Brandredskaber paa en nogenlunde betryggende Fod. Den høitærede Minister mente, at det vilde være uret at gaa frem paa den i Forslaget anbefalede Maade, og at man ligesaa godt kunde ligne de Bidrag, der overhovedet behøves til Brandvæsenet. Ja, Anskuelserne derom ere jo forskellige i de forskellige Kommuner, som man ser af de indkomne Svarskrivelser, men at den lovgivende Magt og en tidligere Justitsminister have antaget, at det dog kunde være rigtigt paa andre Steder at gaa anderledes frem, viser den for Kjøbenhavn trufne Ordning, hvorefter jo kun de faste Eiendomme yde Bidrag til Brandvæsenet, uden at der er Tale om Ligning af det Manglende. Jeg skal imidlertid ikke gaa saa vidt, som det ærede Medlem for 10de Kreds (Søsen) er gaaet i sit Forslag, hvor efter Forsikringselskaberne skulle sørge for Slukningsredskaberne, idet jeg med den høitærede Minister tror, at det er rigtigst, at Ordningen af Slukningsvæsenet bliver i Kommunens Haand. Naar Kommunen, forsaavidt Foreningernes Bi-